

[Lilli Gyldenkilde]

lysninger var fremme om, at banker og sparekasser i år har taget små 20 pct. færre elever ind end sidste år.

Der er vel ingen tvivl om, at den teknologiske udvikling og kortsystemer som Dankortet spiller en rolle for, hvor mange personer banker og sparekasser kan beskæftige fremover, men dette må ikke medføre manglende uddannelsesmuligheder for de unge.

På baggrund heraf bør ministeren tage initiativ til en drøftelse med bank- og sparekasseforeningen. Såfremt alle sektorer, der er i teknologisk udvikling, undlader at uddanne unge, vil der blive brug for helt uoverskuelige beløb fra det offentlige til ungdomsarbejdsløshed og uddannelsesøjemed, og udvalget angående ungdomsarbejdsløsheden vil blive et permanent udvalg.

Besvarelse (3/3 82):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Bankernes elevuddannelse foregår dels som EFG-uddannelse og dels ved bankernes egen foranstaltning. For sparekasseområdet gør der sig særlige forhold gældende, idet elevuddannelsen næsten udelukkende er privat.

Så vidt det er undervisningsministeriet bekendt, tilsikrer banker og sparekasser deres elever fortsat ansættelse efter elevtiden. Det er mit indtryk, at banker og sparekasser ikke hidtil har uddannet flere elever, end de på længere sigt kunne finde mulighed for at beskæftige.

Der synes at være tale om et uheldigt sammenfald af omstændigheder, når banker og sparekasser – formodentlig i konsekvens af dette princip – begrænser tilgangen af elever i forbindelse med indførelsen af mere ny og personalebesparende teknik – netop på et tidspunkt, hvor behovet for uddannelsespladser er større end nogen sinde.

I undervisningsministeriet følger vi nøje tilgangen til de erhvervsuddannelser, der gennemføres ved offentlig foranstaltning og medvirken, herunder EFG-uddannelsen i bankerhvervet. Tilgangen til bankuddannelsen har gennem årene været svingende.

Skønt jeg er enig i det principielle synspunkt, at den teknologiske udvikling ikke må medføre manglende uddannelsesmuligheder for de unge, mener jeg samtidig, at der findes specielle, snævre brancheområder, hvor

opretholdelsen af dette krav ville hindre en fornuftig rationalisering af arbejdet. Bankerhvervet er et sådant område.

Om denne uddannelse må man sige, at den vanskeligt lader sig anvende i andre sammenhænge, fordi den ret snævert er rettet mod at tilfredsstille specifikke uddannelsesbehov.

Den 27. maj 1981 behandlede folketinget et forslag til folketingsbeslutning fremsat af Karen Højte Jensen (KF) m.fl., der skulle pålægge undervisningsministeren at indrette bankuddannelsen i EFG-regie efter erhvervets ønsker. Jeg sagde ved den lejlighed, at et af problemerne ved erhvervets ønsker var, at de ikke bidrog til at skabe større almen bredde i uddannelsen. Jeg pegede endvidere på, at uddannelsesmodellen ikke i sig selv betinger flere eller færre uddannelsespladser. Forslaget blev henvist til behandling i folketingets uddannelsesudvalg.

Der har siden været ført forhandlinger mellem undervisningsministeriet og bankernes organisationer. Resultatet af forhandlingerne vil vise, om der kan opnås tilslutning til en bredere anlagt uddannelse, og om det eventuelt vil være muligt at tilgodese et vist hensyn til mobiliteten på arbejdsmarkedet.

Jeg mener derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er anledning for mig til at tage nye initiativer i denne sag.

Spm. nr. 301

Til *miljøministeren* (18/2 82) af:

Gade (SF):

»Vil ministeren aktivt begrænse brugen af blyhagl, og hvornår vil ministeren udvide forbuddet mod flugtskydning ud over vådområder til også at gælde forbud mod flugtskydning ud over landbrugsjord?«

Begrundelse

Forureningen på grund af blyhagl er omfattende. Man regner med, at der årligt skydes 750 tons bly ud i naturen. Heraf er de 400 tons i forbindelse med flugtskydning.

På en lang række områder er der fornuftige bestræbelser i gang for at begrænse forekomsten af bly. Forbuddet mod flugtskydning ud over vådområder er et skridt i den rigtige retning. Dette bør hurtigst muligt følges op med en række indskrænkninger i ret-